

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. M.**, ev. č. X, narozený údajně X,
státní příslušník Afghánské islámské republiky,
naposledy známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců
Balková, Balková 1, Tis u Blatna,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-442/DS-PR-D06-2021 ze dne 25. 6. 2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl dne 26. 5. 2021 zadržen Policií České republiky a dne 27. 5. 2021 zajištěn, neboť pobýval na území ČR neoprávněně. Zároveň bylo zjištěno, že dne 24. 4. 2021 požádal o mezinárodní ochranu v Rumunsku. Napadeným rozhodnutím proto žalovaný rozhodl, že Rumunsko je státem příslušným k přijetí žalobce zpět podle čl. 18 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013. Rozhodnutí odůvodnil

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

především tím, že žalobce požádal dříve o azyl na území Rumunska, což vyplynulo z lustrace v databázi EURODAC. Žalovaný zároveň neshledal překážky přemístění do Rumunska, které nevykazuje systémové nedostatky při vyřizování azylových žádostí.

2. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že je nezletilý. Žalobce se podle solárního kalendáře užívaného v jeho vlasti narodil dne 25. 8. 1384, což odpovídá datu 28. 11. 2005 podle evropského kalendáře. Ke dni zajištění bylo tedy žalobci teprve 15 let. Tuto námitku žalobce podepřel odkazem na doklad totožnosti v paštštině. Skutečnost, že je žalobce veden pod dřívějším datem narození, souvisí se špatným tlumočením v Rumunsku. Dále souvisí i s tím, že se žalobce nevyzná v evropských realitách, a proto na danou chybu upozornil pozdě. Podle žalobce za tuto chybu zodpovídají správní orgány, jež se o skutečné datum narození žalobce měly zajímat víc. Situace žalobce nebyla individuálně posouzena, žalovaný pokládal jeho tvrzení za nepřesná, aniž by se ho na upřesnění doptal. Žalovaný rovněž nezhodnotil žalobcovy útrapy v kontextu. Nedostatek podkladů nemohl žalovaný přičítat žalobci k tíži. Žalobce jakožto nezletilá osoba bez doprovodu totiž neměla možnost doložit svá tvrzení jinak než vlastní výpovědí. Dále žalobce namítl systematické nedostatky v azylové proceduře Rumunska ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013. Žalobcově argumentaci svědčí závěrečné zprávy evropských i amerických institucí z let 2017-2019 a též judikatura správních soudů, jmenovitě Krajského soudu v Praze, který dne 11. 7. 2019 zrušil rozhodnutí o předání jiného nezletilého žalobce do Rumunska pro nepřezkoumatelnost. Za nepřezkoumatelné pokládá žalobce také napadené rozhodnutí. Tuto nepřezkoumatelnost vedle nedostatečného posouzení překážek přemístění žalobce do Rumunska založily chybějící úvahy žalovaného nad situací nezletilých osob bez doprovodu v Rumunsku a nejlepším zájmem dítěte.
3. Žalovaný k žalobě sdělil, že ji pokládá za nedůvodnou. Rumunsku uznalo svou příslušnost. Tvrzení o nezletilosti žalobce žalovaný označil za účelové. Dne 17. 6. 2021 žalobce potvrdil, že mu je 18 let. Rovněž sdělil, že z vlasti odešel kvůli ekonomickým motivům a do Rumunska se vrátit nechce pro strach z převaděče (udal ho na policii, nadto dluží peníze za cestu z Afghánistánu). Pokud by žalobci opravdu bylo 15 let, znamenalo by to, že vlast opustil již v jedenácti letech a následně v podobném věku pracoval v Turecku. Podle žalovaného neexistují systémové nedostatky v azylové proceduře Rumunska ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení č. 604/2013. Nižší standard humanitární ochrany Rumunska v porovnání s nejbohatšími členskými státy EU nezakládá azylově relevantní důvod. Tento závěr potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu.

Posouzení věci

4. Žaloba není důvodná.
5. V řízení nebylo sporné, že Rumunsko je státem, který je příslušný k posouzení žádosti žalobce. Z čl. 3 odst. 2 nařízení č. 604/2013 plyne, že je třeba určit jiný členský stát příslušný k řízení o žádosti, pokud žadatele není možné přemístit do členského státu, který byl primárně určen jako příslušný, protože existují závažné důvody se domnívat, že dochází k systematickým (správně systémovým) nedostatkům, pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v daném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení.
6. Žalobce předně namítal, že je nezletilý a že k otázce jeho věku měl žalovaný vést podrobnější dokazování. Tato námitka není důvodná. Žalobce začal tvrdit, že je nezletilý,

až v řízení před soudem, žalovaný proto neměl žádný důvod k této otázce podrobně dokazovat, pokud ovšem z obsahu spisu nevyplyvaly o věku žalobce pochybnosti. Nic takového ze spisu neplyne, naopak lze odkázat na přílehlavé vyjádření žalovaného k žalobě. Žalobce opakovaně vypověděl, že se narodil v roce 2003 a je mu 18 let, a to jak přímo vůči žalovanému, tak i dříve vůči Policii ČR (srov. protokoly na č. 1. 8 a 48 správního spisu). Tomu odpovídá rumunský průkaz žadatele o mezinárodní ochranu (č. 1. 3), vzezření žalobce i jeho odpovědi při pohovoru dne 17. 6. 2021. Z nich totiž plyne, že by zemi původu opustil, poté co zaplatil převaděči 1 300 USD, následně pak tři roky pracoval v Turecku a teprve poté se postupně dostal na území EU. Ve skutkové verzi žalobce by tedy zemi původu opouštěl v 11–12 letech (a pak pracoval v Turecku). To je málo uvěřitelná samo o sobě a v souvislosti s jinak konsistentně vyjádřeným rokem narození 2003 nevznikají žádné pochybnosti o tom, že žalobci je 18 let, nikoli 15 let, jak tvrdí. Domněnku o nesprávném přetlumočení data narození pak žalobce nijak neprokázal.

7. Protože před žalovaným nebyly žádné pochybnosti o zletilosti žalobce, nebyl důvod, aby se zabýval podmínkami rumunského azylového systému ve vztahu k nezletilým. Protože žalobce své námitky převážně vystavěl právě na tom, že je nezletilý, nemohu být důvodné a není třeba se jimi blíže zabývat.
8. Zbylé námitky založené na skutkových tvrzeních o systémových nedostatcích rumunského azylového systému a nepříznivých podmínkách v azylových zařízeních nejsou způsobilé zpochybnit závěry žalovaného, protože jsou jednak nekonkrétní, jednak založené na zdrojích staršího data, než zdroje žalovaného.
9. Žalovaný vyšel při hodnocení situace v Rumunsku především z informací Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 20. 5. 2021 (č. 1. 38–42 správního spisu). Ty popisují rumunský azylový systém zejména z právního hlediska, tj. jak probíhá řízení, jaké jsou opravné prostředky, jaká je úroveň právní pomoci. K samotným azylovým střediskům a jejich úrovni lze z informace zjistit, že žadatelé mají nárok na stejné materiální podmínky – ubytování, příspěvek na stravování, kapesné, ošatné. Minimální výše je stanovena zákonem, v praxi jsou vypláceny příspěvky spíše vyšší. Dále mají žadatelé přístup k základní zdravotní péči. Ubytování v azylových střediscích je na nízké úrovni se zásadními technickými i hygienickými nedostatky, vybavení je silně opotřebeno. Přesto však nedochází k protestům ubytovaných.
10. Úvahy žalovaného tedy mají oporu ve správním spisu. Správnost podkladů správního spisu či dokonce aktuální stav v Rumunsku by soud mohl hodnotit, pokud by byly uplatněny odpovídající žalobní body včetně důkazních návrhů (srov. např. rozsudky NSS č. j. 2 Azs 304/2016-26 ze dne 30. 11. 2016, odst. 12, č. j. 10 Azs 12/2017-70 ze dne 4. 5. 2017, odst. 14–18, a tam citovanou judikaturu). Žalobce tedy mohl své výtky vůči systémovým nedostatkům v Rumunsku uplatnit i v řízení o žalobě. Ty sice uplatnil, ovšem způsobem, který nemůže účinně zpochybnit závěry žalovaného.
11. Žalobce neidentifikoval žádné konkrétní vady řízení před žalovaným, a to ani vady při zjišťování situace. Pouze tvrdil, že žalovaný plošně bagatelizoval jeho obtíže v Rumunsku a vytrhával je z kontextu. Měl tak pominout jejich kumulativní povahu, která právě odůvodňuje závěr o systémových nedostatcích rumunského azylového systému. Žádný konkrétní příklad takto nekorektně hodnoceného tvrzení však žalobce neuvedl, natož aby uvedl, v čem spatřuje riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve vztahu k podmínkám žadatelů o mezinárodní ochranu. Pouze obecně tak lze konstatovat, že tvrzení žalobce neodpovídají aktuálním informacím o rumunském azylovém systému. Bez dalšího z těchto

tvrzení ani není zřejmé, v čem by uvedené nedostatky podmínek v rumunských zařízeních měly s sebou nést riziko nelidského či ponižujícího zacházení (tj. intenzivního a neúnosného špatného zacházení).

12. Další námitky pak žalobce uplatnil vůči systémovým nedostatkům azylového řízení. Kromě těch výtek, které se týkaly pro věc nevýznamných poznatků o postavení nezletilých žadatelů, se většina tvrzení žalobce týká jednotlivostí bez zřejmého vztahu k individuální situaci žalobce. Všechna tato tvrzení pak jsou založena na zastaralých podkladech. To ostatně plyne již z toho, že jde o žalobní argumentaci koncipovanou v dubnu roku 2020 (jak plyne z poznámek pod čarou), přestože napadené rozhodnutí je z června roku 2021. Lze proto jen uzavřít, že tím žalobce nezpochybnil aktuální podklady, z nichž vycházel žalovaný. Z ničeho tak neplyne, že by rumunský azylový systém trpěl systémovými nedostatky.
13. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného netrpí vytýkanými vadami řízení a její úvahy jsou v souladu se zákonem. Žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 3. září 2021

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce